

ΟΔΗΓΙΑ 97/33/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 30ής Ιουνίου 1997

για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾, υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου το οποίο ενεκρίθη από την Επιτροπή Συνδιαλλαγής στις 19 Μαρτίου 1997,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, από την 1η Ιανουαρίου 1998, με μεταβατικές περιόδους για ορισμένα κράτη μέλη, θα ελευθερωθεί η παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και υποδομής στην Κοινότητα· ότι, στο ψήφισμα του Συμβουλίου, της 7ης Φεβρουαρίου 1994, για τις αρχές που διέπουν την καθολική υπηρεσία στον τομέα των τηλεπικοινωνιών⁽⁴⁾, αναγνωρίζεται ότι, για να προαχθούν οι τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες στο σύνολο της Κοινότητας, είναι ανάγκη να διασφαλισθεί η διασύνδεση των δημόσιων δικτύων και, στο μελλοντικό ανταγωνιστικό περιβάλλον, η διασύνδεση μεταξύ των διαφόρων εθνικών και κοινοτικών φορέων εκμετάλλευσης· ότι, με την οδηγία 90/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μέσω της εφαρμογής της παροχής ανοικτού δικτύου [Open Network Provision — (ONP)]⁽⁵⁾, θεσπίζονται εναρμονισμένες αρχές ανοικτής και αποτελεσματικής πρόσβασης και χρήσης δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και, ανάλογα με την περίπτωση, υπηρεσιών που είναι προσιτές στο κοινό· ότι, στο ψήφισμα του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, σχετικά με την επισκόπηση της κατάστασης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και την ανάγκη περαιτέρω ανάπτυξης της αγοράς αυτής⁽⁶⁾, αναγνωρίζεται ότι τα μέτρα παροχής ανοικτού δικτύου παρέχουν κατάλληλο πλαίσιο για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διασύνδεσης· ότι η εναρμόνιση αυτή είναι ουσιώδης για την εγκαθίδρυση και την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των

τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών· ότι, στο ψήφισμα του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, για τη θέσπιση του μελλοντικού κανονιστικού πλαισίου των τηλεπικοινωνιών⁽⁷⁾, αναγνωρίζονται ως καίρια στοιχεία για την κατάρτιση του μελλοντικού κανονιστικού πλαισίου η διατήρηση και ανάπτυξη μιας καθολικής υπηρεσίας, καθώς και η θέσπιση ειδικών ρυθμίσεων για τη διασύνδεση, ορίζονται δε κάποιες κατευθυντήριες γραμμές για τα θέματα αυτά·

- (2) ότι, για να παρέχεται διατεμαχική διαλειτουργικότητα υπηρεσιών στους χρήστες μέσα στην Κοινότητα, χρειάζεται ένα γενικό πλαίσιο διασύνδεσης προς τα δημόσια δίκτυα τηλεπικοινωνιών και τις υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών που είναι προσιτές στο κοινό, ανεξάρτητα από τις εφαρμοζόμενες τεχνολογίες στήριξης· ότι οι θεμετιοί, αναλογικοί και αμερόληπτοι όροι διασύνδεσης και διαλειτουργικότητας αποτελούν καίριους παράγοντες στήριξης της ανάπτυξης ανοικτών και ανταγωνιστικών αγορών·
- (3) ότι η κατάργηση των ειδικών και αποκλειστικών δικαιωμάτων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών σημαίνει ότι ορισμένοι υπάρχοντες ορισμοί είναι ανάγκη να αναθεωρηθούν· ότι, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες δεν περιλαμβάνουν υπηρεσίες ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών· ότι οι τεχνικοί όροι, τα τέλη, οι όροι χρήσεως και εφοδιασμού που εφαρμόζονται για τη διασύνδεση μπορεί να διαφέρουν από τους όρους που εφαρμόζονται στις διεπαφές μεταξύ τελικού χρήστη και δικτύου·
- (4) ότι το ρυθμιστικό πλαίσιο των διασυνδέσεων καλύπτει τις καταστάσεις εκείνες κατά τις οποίες διασυνδεδεμένα δίκτυα χρησιμοποιούνται για την εμπορική παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που είναι προσιτές στο κοινό· ότι το ρυθμιστικό πλαίσιο των διασυνδέσεων δεν καλύπτει την περίπτωση κατά την οποία ένα τηλεπικοινωνιακό δίκτυο χρησιμοποιείται για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που είναι προσιτές μόνο σε συγκεκριμένο τελικό χρήστη ή σε κλειστή ομάδα χρηστών, αλλά καλύπτει μόνο την περίπτωση όπου ένα τηλεπικοινωνιακό δίκτυο χρησιμοποιείται για την παροχή υπηρεσιών που είναι προσιτές στο κοινό· ότι τα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα που είναι διασυνδεδεμένα μπορεί να βρίσκονται υπό την κυριότητα των ενδιαφερόμενων μερών ή μπορεί να βασίζονται σε μισθωμένες γραμμές ή/και σε ικανότητα μετάδοσης η οποία δεν βρίσκεται υπό την κυριότητα των ενδιαφερομένων μερών·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 313 της 24. 11. 1995, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 153 της 28. 5. 1996, σ. 21.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 65 της 4. 3. 1996, σ. 69), κοινή θέση του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 220 της 29. 7. 1996, σ. 13) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Σεπτεμβρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 320 της 28. 10. 1996, σ. 138). Απόφαση του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 1997. Απόφαση Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Ιουνίου 1997.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 48 της 16. 2. 1994, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 192 της 24. 7. 1990, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 213 της 6. 8. 1993, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. C 258 της 3. 10. 1995, σ. 1.

- (5) ότι, μετά την κατάργηση των ειδικών και αποκλειστικών δικαιωμάτων στο χώρο των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και υποδομής στην Κοινότητα, η παροχή τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή υπηρεσιών μπορεί να απαιτεί κάποια μορφή άδειας από τα κράτη μέλη· ότι οι οργανισμοί που παρέχουν, βάσει άδειας, δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό, σε όλη την Κοινότητα ή σε μέρος αυτής, θα πρέπει να είναι ελεύθεροι να διαπραγματεύονται συμφωνίες διασύνδεσης σε εμπορική βάση, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, με την προϋπόθεση επιτήρησης και, εν ανάγκη, παρέμβασης από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές· ότι είναι απαραίτητο να εξασφαλίζεται η επαρκής διασύνδεση ορισμένων δικτύων εντός της Κοινότητας και η διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών που έχουν ουσιαστική σημασία για την κοινωνική και οικονομική ευημερία των κοινοτικών χρηστών, κυρίως δημοσίων, σταθερών ή κινητών τηλεφωνικών δικτύων και υπηρεσιών, καθώς και μισθωμένων γραμμών· ότι, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η λέξη «δημόσιος» δεν αναφέρεται στην ιδιοκτησία ούτε σε περιορισμένο σύνολο προσφωρών που χαρακτηρίζονται ως «δημόσια δίκτυα» ή «δημόσιες υπηρεσίες», αλλά χαρακτηρίζει οποιοδήποτε δίκτυο ή υπηρεσία που είναι προσιτή στο κοινό για να χρησιμοποιηθεί από τρίτους·
- (6) ότι είναι ανάγκη να ορισθούν οι οργανισμοί οι οποίοι έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις διασύνδεσης· ότι, για να τονωθεί η ανάπτυξη νέων τύπων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, είναι σημαντικό να ενθαρρυνθούν νέες μορφές διασύνδεσης και ειδικής πρόσβασης σε δίκτυα, σε σημεία διαφορετικά από τα τερματικά σημεία του δικτύου που προσφέρονται στην πλειοψηφία των τελικών χρηστών· ότι η ισχύς ενός οργανισμού στην αγορά εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, στους οποίους περιλαμβάνονται το μερίδιό του στην αγορά του σχετικού προϊόντος ή υπηρεσίας στη σχετική γεωγραφική αγορά, ο κύκλος εργασιών του σε σχέση με τις διαστάσεις της αγοράς, η ικανότητά του να επηρεάζει τις συνθήκες της αγοράς, ο έλεγχός του στα μέσα πρόσβασης των τελικών χρηστών, οι διεθνείς διασυνδέσεις του, η πρόσβασή του σε οικονομικούς πόρους και η πείρα του στην προμήθεια προϊόντων και υπηρεσιών στην αγορά· ότι ο καθαρισμός των οργανισμών που έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά θα πρέπει να πραγματοποιείται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, με βάση την κατάσταση στη συγκεκριμένη αγορά·
- (7) ότι η έννοια της καθολικής υπηρεσίας πρέπει να εξελίσσεται για να παρακολουθεί την πρόοδο της τεχνολογίας, την εξέλιξη της αγοράς και τις μεταβολές των απαιτήσεων των χρηστών· ότι οι νέες συνθήκες για την παροχή καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να εκτιμηθούν κατά τη μελλοντική αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας·
- (8) ότι οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας συμβάλλουν στον κοινοτικό στόχο της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και εδαφικής ισοτιμίας· ότι, σε ένα κράτος μέλος, ενδέχεται να υπάρχουν περισσότεροι του ενός οργανισμοί με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν την πρώιμη εισαγωγή νέων τεχνολογιών όπως το δίκτυο ολοκληρωμένων ψηφιακών υπηρεσιών (ISDN) στην ευρύτερη δυνατόν βάση· ότι, στην παρούσα φάση της εξέλιξης του ISDN στην Κοινότητα, το δίκτυο αυτό δεν είναι προσπελάσιμο για όλους τους χρήστες και δεν υπάγεται στις διατάξεις περί καθολικής υπηρεσίας της παρούσας οδηγίας· ότι μπορεί να θεωρηθεί σκόπιμο να εξεταστεί, σε εύθετο χρόνο, εάν το ISDN θα πρέπει να αποτελέσει τμήμα της καθολικής υπηρεσίας· ότι ο υπολογισμός του καθαρού κόστους της καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη το κόστος και τα έσοδα, καθώς και εξωτερικούς οικονομικούς παράγοντες και τα άυλα οφέλη που προκύπτουν από την παροχή καθολικής υπηρεσίας, αλλά δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει τη συνεχή εξισορρόπηση των τελών· ότι το κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να υπολογίζεται βάσει διαφανών διαδικασιών· ότι οι οικονομικές συνεισφορές που σχετίζονται με τον επιμερισμό των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας θα πρέπει να διαχωρίζονται από τα τέλη διασύνδεσης· ότι, όταν μια υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας επιβαρύνει υπερβολικά έναν οργανισμό, είναι σκόπιμο να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εισάγουν μηχανισμούς για τον επιμερισμό του καθαρού κόστους της καθολικής παροχής σταθερού δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου ή σταθερής δημόσιας τηλεφωνίας με άλλους οργανισμούς που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας που είναι προσιτές στο κοινό· ότι, εν προκειμένω, θα πρέπει να τηρούνται οι αρχές του κοινοτικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά την αμεροληψία και την αναλογικότητα, και δεν θα πρέπει να θίγεται το άρθρο 100 Α παράγραφος 2 της συνθήκης·
- (9) ότι είναι σημαντικό να θεσπισθούν αρχές που να κατοχυρώνουν τη διαφάνεια, την πρόσβαση στις πληροφορίες, την αμεροληψία και την ισότητα στην πρόσβαση, ιδίως για οργανισμούς με σημαντική ισχύ στην αγορά·
- (10) ότι η τιμολόγηση της διασύνδεσης αποτελεί κείμενο παράγοντα για τον καθορισμό της δομής και της εντάσεως του ανταγωνισμού στη διαδικασία μετάβασης προς την ελεύθερη αγορά· ότι οι οργανισμοί που έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύουν ότι τα τέλη διασύνδεσης που εφαρμόζουν καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και ακολουθούν τις αρχές της διαφάνειας και του προσανατολισμού προς το κόστος, και ότι είναι επαρκώς διαχωρισμένα από τα προσφερόμενα στοιχεία δικτύου και υπηρεσιών· ότι η δημοσίευση καταλόγου

υπηρεσιών, τελών, ορών και προϋποθέσεων διασύνδεσης βελτιώνει την αναγκαία διαφάνεια και αμεροληψία: ότι θα πρέπει να είναι δυνατή η ευελιξία στις μεθόδους χρέωσης για την κίνηση διασύνδεσης, συμπεριλαμβανομένης της χρέωσης βάσει δυναμικού: ότι το επίπεδο των τελών θα πρέπει να προωθεί την παραγωγικότητα και να ενθαρρύνει την αποδοτική και αειφόρο είσοδο στην αγορά, δεν θα πρέπει δε να είναι κατώτερο ενός ορίου που υπολογίζεται με τη χρήση μεθόδων μακροπρόθεσμου οριακού κόστους, καθώς και κατανομής και απονομής κόστους, βάσει της προέλευσης του πραγματικού κόστους, ούτε ανώτερο ενός ορίου που καθορίζεται μέσω του αυτόνομου κόστους παροχής της εν λόγω διασύνδεσης: ότι τα τέλη διασύνδεσης που βασίζονται σε επίπεδο τιμών συνδεδεμένο στενά με το μακροπρόθεσμο οριακό κόστος για την παροχή πρόσβασης στη διασύνδεση προσφέρονται για την ενθάρρυνση της ταχείας ανάπτυξης μιας ανοικτής και ανταγωνιστικής αγοράς:

(11) ότι, όταν ένας οργανισμός με ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα σε μη τηλεπικοινωνιακό τομέα παρέχει επίσης τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, ο λογιστικός διαχωρισμός ή ο διαρθρωτικός χωρισμός αποτελούν κατάλληλα μέσα αποθάρρυνσης της αθέμιτης αμοιβαίας επιδοτήσεως, τουλάχιστον πάνω από ορισμένο κύκλο εργασιών σε τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες: ότι, εφόσον ένας οργανισμός διαθέτει σημαντική ισχύ στην αγορά, ο κατάλληλος λογιστικός διαχωρισμός μεταξύ δραστηριοτήτων διασύνδεσης και άλλων δραστηριοτήτων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, ούτως να εντοπίζονται όλα τα στοιχεία κόστους και εσόδων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες αυτές, διασφαλίζει τη διαφάνεια των εσωτερικών μεταφορών κόστους:

(12) ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν σημαντικό ρόλο όσον αφορά την ενθάρρυνση της ανάπτυξης ανταγωνιστικής αγοράς προς το συμφέρον των κοινοτικών χρηστών και όσον αφορά τη διασφάλιση επαρκούς διασύνδεσης των δικτύων και διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών: ότι η επαρκής διασύνδεση λαμβάνει υπόψη τις απαιτήσεις του φορέα που επιθυμεί να συνδεθεί, ιδίως σε ό,τι αφορά τα πλέον πρόσφορα σημεία διασύνδεσης, όπου κάθε φορέας παροχής πρέπει να είναι υπεύθυνος για την πρόσβαση και χρέωση προς άλλους φορείς και αντιστρόφως έως το πλέον κατάλληλο σημείο διασύνδεσης: ότι η διαπραγματεύση συμφωνιών διασύνδεσης μπορεί να διευκολυνθεί εφόσον οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές καθορίζουν εκ των προτέρων ορισμένους όρους, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις που έχει καθορίσει η Επιτροπή για να διευκολύνει την ανάπτυξη μιας γνήσιας ευρωπαϊκής εγχώριας αγοράς, και εντοπίζουν άλλους τομείς που πρέπει να καλύπτονται από συμφωνίες διασύνδεσης: ότι, σε περίπτωση διαφοράς σχετικά με διασύνδεση μεταξύ μερών στο ίδιο κράτος μέλος, ένα θιγόμενο μέρος πρέπει να είναι σε θέση να προσφεύγει στην εθνική ρυθμιστική αρχή για να επιλύει τη διαφορά: ότι οι εθνικές ρυθμιστικές

αρχές πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν από τους οργανισμούς να διασυνδέουν τις διευκολύνσεις τους, όταν μπορεί να αποδειχθεί ότι αυτό είναι προς το συμφέρον των χρηστών:

(13) ότι, σύμφωνα με την οδηγία 90/387/ΕΟΚ, οι βασικές απαιτήσεις στις οποίες στηρίζονται οι περιορισμοί στην πρόσβαση και χρήση δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή υπηρεσιών περιορίζονται στην ασφάλεια των λειτουργιών του δικτύου, τη διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου, τη διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών σε αιτιολογημένες περιπτώσεις και την προστασία των δεδομένων, ανάλογα με την περίπτωση: ότι η αιτιολόγηση των περιορισμών αυτών πρέπει να δημοσιοποιείται: ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν ένα κράτος μέλος να λάβει μέτρα για τους λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 36 και 56 της συνθήκης, ιδίως δε για λόγους δημόσιας ασφάλειας, δημόσιας τάξης και χρηστών ηθών:

(14) ότι η από κοινού χρήση διευκολύνσεων μπορεί να είναι επωφελής για χωροταξικούς, περιβαλλοντικούς, οικονομικούς ή άλλους λόγους και θα πρέπει να ενθαρρύνεται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, με βάση ενδοτικές συμφωνίες: ότι η υποχρεωτική από κοινού χρήση διευκολύνσεων μπορεί να είναι σκόπιμη σε ορισμένες περιστάσεις, αλλά θα πρέπει να επιβάλλεται σε οργανισμούς μόνο έπειτα από πλήρη δημόσια διαβούλευση:

(15) ότι η αριθμοδότηση αποτελεί κείμενο στοιχείο ίσης πρόσβασης: ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να έχουν την ευθύνη διαχείρισης και ελέγχου των εθνικών σχεδίων αριθμοδότησης, καθώς και των ζητημάτων ονοματοδοσίας και διευθυνσιοδότησης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, όταν απαιτείται συντονισμός σε εθνικό επίπεδο, έτσι ώστε να διασφαλίζεται αποτελεσματικός ανταγωνισμός: ότι, κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να έχουν υπόψη τους την αρχή της αναλογικότητας, ιδίως ως προς την επίπτωση ενδεχόμενων μέτρων στους φορείς εκμετάλλευσης των δικτύων, τους μεταπωλητές και τους καταναλωτές: ότι η φορητότητα του αριθμού είναι σημαντική διευκόλυνση για τους χρήστες, και θα πρέπει να εφαρμόσθαι όσο γρηγορότερα είναι πρακτικώς εφικτό: ότι τα προγράμματα αριθμοδότησης θα πρέπει να αναπτυχθούν με πλήρη διαβούλευση με όλους τους ενδιαφερόμενους και σε αρμονία με μακροπρόθεσμο πανευρωπαϊκό πλαίσιο αριθμοδότησης και διεθνή προγράμματα αριθμοδότησης που μελετώνται από την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη των Ταχυδρομικών και Τηλεπικοινωνιακών Οργανισμών (CEPT): ότι οι απαιτήσεις αριθμοδότησης στην Κοινότητα, οι ανάγκες παροχής πανευρωπαϊκών και νέων υπηρεσιών, και η παγκοσμιοποίηση και η συνέργεια της αγοράς τηλεπικοινωνιών απαιτούν το συντονισμό των εθνικών θέσεων, σύμφωνα με τη συνθήκη, στους διεθνείς οργανισμούς και fora όπου λαμβάνονται αποφάσεις αριθμοδότησης:

- (16) ότι, σύμφωνα με την οδηγία 90/387/ΕΟΚ, η εναρμόνιση των τεχνικών διεπαφών και των όρων πρόσβασης πρέπει να βασίζεται σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες να λαμβάνουν υπόψη τα διεθνή πρότυπα: ότι μπορεί να χρειασθεί η ανάπτυξη νέων ευρωπαϊκών προτύπων διασύνδεσης: ότι, σύμφωνα με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών⁽¹⁾, δεν πρέπει να αναπτύσσονται νέα εθνικά πρότυπα σε τομείς στους οποίους αναπτύσσονται εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα:
- (17) ότι, σύμφωνα με την οδηγία 90/387/ΕΟΚ, οι όροι παροχής ανοικτού δικτύου πρέπει να είναι διαφανείς και να δημοσιεύονται κατάλληλα: ότι, με την προαναφερόμενη οδηγία, ιδρύεται επιτροπή («επιτροπή ΟΝΡ») για να επικουρεί την Επιτροπή και προβλέπεται διαδικασία διαβούλευσης με οργανισμούς τηλεπικοινωνιών, χρήστες, καταναλωτές, κατασκευαστές και φορείς παροχής υπηρεσιών:
- (18) ότι, εκτός από τα δικαιώματα προσφυγής που παρέχονται βάσει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου, χρειάζεται μια απλή διαδικασία για την επίλυση διασυννοριακών διαφορών, οι οποίες δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα μιας και μόνης εθνικής ρυθμιστικής αρχής: ότι η διαδικασία αυτή, που μπορεί να κινηθεί κατόπιν αιτήσεως εκατέρου των μερών που ενέχονται στη διαφορά, θα πρέπει να είναι ευέλικτη, μη δαπανηρή και διαφανής:
- (19) ότι, για να μπορεί η Επιτροπή να παρακολουθεί αποτελεσματικά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, είναι ανάγκη να της κοινοποιούν τα κράτη μέλη τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές οι οποίες θα είναι υπεύθυνες για τα καθήκοντα που απορρέουν από την παρούσα οδηγία και τους οργανισμούς που καλύπτονται από τις διατάξεις της:
- (20) ότι, λόγω της δυναμικής ανάπτυξης στον τομέα αυτό, θα πρέπει να θεσπισθεί ευέλικτη διαδικασία για την προσαρμογή ορισμένων παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας, η οποία θα λαμβάνει πλήρως υπόψη τις απόψεις των κρατών μελών και στην οποία θα πρέπει να συμμετέχει η επιτροπή ΟΝΡ:
- (21) ότι, στις 20 Δεκεμβρίου 1994, συνήφθη μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ένα *modus vivendi* ως προς τα εκτελεστικά μέτρα που θα ισχύουν για όσες πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽²⁾:
- (22) ότι η εκπλήρωση ορισμένων υποχρεώσεων πρέπει να συνδέεται με την ημερομηνία ελευθέρωσης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και υποδομής, και ιδίως, όσον αφορά τα σχετικά κράτη μέλη, να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις σχετικές μεταβατικές περιόδους, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης των ειδικών ή αποκλειστικών δικαιωμάτων για απευθείας διασύνδεση μεταξύ των κινητών δικτύων των συγκεκριμένων κρατών μελών και των σταθερών ή κινητών δικτύων άλλων κρατών μελών: ότι η αναστολή της υποχρέωσης παροχής φορητότητας του αριθμού μπορεί να χορηγείται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή συμφωνεί ότι η υποχρέωση θα επέβαλε υπερβολική επιβάρυνση σε ορισμένους οργανισμούς:
- (23) ότι η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει, όσον αφορά τις επιχειρήσεις που δεν είναι εγκατεστημένες στην Κοινότητα, τη λήψη μέτρων σύμφωνα τόσο με το κοινοτικό δίκαιο όσο και με τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις, με σκοπό την εξασφάλιση στους υπηκόους των κρατών μελών ισότιμης μεταχείρισης σε τρίτες χώρες: ότι η επιχείρησης της Κοινότητας θα πρέπει να τυγχάνουν σε τρίτες χώρες μεταχείρισης και πραγματικής πρόσβασης συγκρίσιμων με τη μεταχείριση και την πρόσβαση στην αγορά που επιφυλάσσει το κοινοτικό πλαίσιο για τους υπηκόους των αντίστοιχων χωρών: ότι, στις διαπραγματεύσεις για τις τηλεπικοινωνίες, η Κοινότητα πρέπει να επιδιώξει ισόρροπη πολυμερή συμφωνία που θα εξασφαλίζει στους φορείς εκμετάλλευσης της Κοινότητας αποτελεσματική και συγκρίσιμη πρόσβαση σε τρίτες χώρες:
- (24) ότι η λειτουργία της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να επανεξετασθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ιδίως για να εξεταστούν το πεδίο εφαρμογής της καθολικής υπηρεσίας και το χρονοδιάγραμμα της φορητότητας του αριθμού: ότι θα πρέπει επίσης να αναθεωρείται περιοδικά η κατάσταση όσον αφορά τη διασύνδεση με τρίτες χώρες, προκειμένου να δίδεται η δυνατότητα για την ανάληψη κατάλληλης δράσεως:
- (25) ότι ο βασικός στόχος της διασύνδεσης δικτύων και της διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών στο σύνολο της Κοινότητας δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς σε επίπεδο κρατών μελών και δύναται συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο με την παρούσα οδηγία: ότι είναι ευκαταίω, κατά την αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας, να εκτιμηθεί η σύσταση ευρωπαϊκής ρυθμιστικής αρχής, λαμβανομένου, μεταξύ άλλων, υπόψη του προπαρασκευαστικού έργου που έχει αναλάβει η Επιτροπή ότι, όταν υπάρξουν πρακτικές συνθήκες ανταγωνισμού στην αγορά, οι κανόνες ανταγωνισμού τους οποίους ορίζει η συνθήκη θα είναι καταρχήν επαρκείς για την *ex-post* παρακολούθηση του θεμιτού ανταγωνισμού, ώστε η ανάγκη ύπαρξης της παρούσας οδηγίας να επανεξετασθεί, εξαιρέσει των διατάξεων περί καθολικής υπηρεσίας και επίλυσης των διαφορών:

(¹) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1993, σ. 8. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από της απόφαση της Επιτροπής 96/139/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 32 της 10. 2. 1996, σ. 31).

(²) ΕΕ αριθ. C 102 της 4. 4. 1996, σ. 1.

(26) ότι η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και σκοπός

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει ρυθμιστικό πλαίσιο για τη διασφάλιση, εντός της Κοινότητας, της διασύνδεσης τηλεπικοινωνιακών δικτύων, και ειδικότερα της διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών, και προκειμένου να διασφαλισθεί η παροχή καθολικής υπηρεσίας σε περιβάλλον ανοικτών και ανταγωνιστικών αγορών.

Η παρούσα οδηγία αφορά την εναρμόνιση των όρων ανοικτής και αποτελεσματικής διασύνδεσης προς και πρόσβασης σε δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προστιτές στο κοινό.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «διασύνδεση», η υλική και λογική σύνδεση τηλεπικοινωνιακών δικτύων που χρησιμοποιούνται από τον ίδιο ή διαφορετικό οργανισμό προκειμένου να παρέχεται, στους χρήστες ενός οργανισμού, η δυνατότητα να επικοινωνούν με χρήστες του ίδιου ή άλλου οργανισμού ή να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες που παρέχονται από άλλο οργανισμό. Οι υπηρεσίες μπορούν να παρέχονται από τα ενεχόμενα μέρη ή από άλλα μέρη που έχουν πρόσβαση στο δίκτυο·
- β) «δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο», ένα τηλεπικοινωνιακό δίκτυο το οποίο χρησιμοποιείται, εν όλω ή εν μέρει, για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών προστιτών στο κοινό·
- γ) «τηλεπικοινωνιακό δίκτυο», σύστημα μετάδοσης και, ανάλογα με την περίπτωση, εξοπλισμός μεταγωγής και άλλοι πόροι οι οποίοι επιτρέπουν τη μεταφορά σημάτων μεταξύ καθορισμένων τερματικών σημείων με τη χρήση καλωδίου, ραδιοσημάτων, οπτικού ή άλλου ηλεκτρομαγνητικού μέσου·
- δ) «τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες» υπηρεσίες των οποίων η παροχή συνίσταται, εν όλω ή εν μέρει, στη μετάδοση και δρομολόγηση σημάτων σε τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, εξαιρουμένων των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών·
- ε) «χρήστες», άτομα, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών, ή οργανισμοί που χρησιμοποιούν ή ζητούν τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προστιτές στο κοινό·
- στ) «ειδικά δικαιώματα», τα δικαιώματα που χορηγούνται από ένα κράτος μέλος σε περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων, μέσω οποιασδήποτε νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής πράξεως η οποία, εντός δεδομένης γεωγραφικής περιοχής, περιορίζει σε δύο ή περισσότερες τον αριθμό των σχετικών επιχειρήσεων στις

οποίες χορηγείται άδεια για να παρέχουν υπηρεσία ή να αναλαμβάνουν δραστηριότητα, κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνο που ακολουθεί αντικειμενικά, αναλογικά και αμερόληπτα κριτήρια, ή ορίζει, κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνον που ακολουθεί τέτοιου είδους κριτήρια, ότι ορισμένες ανταγωνιζόμενες επιχειρήσεις έχουν άδεια για να παρέχουν υπηρεσία ή να αναλαμβάνουν δραστηριότητα, ή παραχωρεί, κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνο που ακολουθεί τα εν λόγω κριτήρια, σε οποιαδήποτε επιχείρηση ή επιχειρήσεις νομικά ή ρυθμιστικά πλεονεκτήματα τα οποία επηρεάζουν ουσιαδώς τη δυνατότητα οποιασδήποτε άλλης επιχείρησης να παρέχει την ίδια υπηρεσία ή να αναλαμβάνει την ίδια δραστηριότητα στην ίδια γεωγραφική περιοχή υπό τις ίδιες ουσιαστικά προϋποθέσεις·

ζ) «καθολική υπηρεσία», ένα καθορισμένο στοιχειώδες σύνολο υπηρεσιών συγκεκριμένης ποιότητας προσιτό σε κάθε χρήστη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική του θέση, και, υπό το πρίσμα των ειδικών εθνικών προϋποθέσεων, σε προσιτή τιμή.

2. Ανάλογα με τη περίπτωση, ισχύουν περαιτέρω ορισμοί που περιλαμβάνονται στην οδηγία 90/387/ΕΟΚ.

Άρθρο 3

Διασύνδεση σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να άρουν τυχόν περιορισμούς οι οποίοι εμποδίζουν οργανισμούς, που έχουν λάβει από τα κράτη μέλη άδεια παροχής δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών προστιτών στο κοινό, να διαπραγματεύονται συμφωνίες διασύνδεσης μεταξύ τους, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Οι ενδιαφερόμενοι οργανισμοί μπορούν να βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος ή σε διαφορετικά κράτη μέλη. Τεχνικές και εμπορικές ρυθμίσεις διασύνδεσης αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την επαρκή και αποτελεσματική διασύνδεση των δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων που προσδιορίζονται στο παράρτημα I, στο βαθμό που απαιτείται για να εξασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα των σχετικών υπηρεσιών για όλους τους χρήστες εντός της Κοινότητας.
3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι οργανισμοί που διασυνδέουν τις διευκολύνσεις τους με δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προστιτές στο κοινό σέβονται πάντοτε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που διαδίδονται ή αποθηκεύονται.

Άρθρο 4

Δικαιώματα και υποχρεώσεις όσον αφορά τη διασύνδεση

1. Οι οργανισμοί οι οποίοι έχουν την άδεια να παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προστιτές στο κοινό, όπως προσδιορίζονται στο παράρτημα II, έχουν το δικαίωμα και, όταν ζητείται από

οργανισμούς της κατηγορίας αυτής, την υποχρέωση να διαπραγματεύονται διασύνδεση μεταξύ τους, για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών, προκειμένου να εξασφαλίζεται η παροχή των σχετικών δικτύων και υπηρεσιών στο σύνολο της Κοινότητας. Κατά περίπτωση, η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να συμφωνήσει για τον προσωρινό περιορισμό της υποχρέωσης αυτής, εάν υπάρχουν βιώσιμες εναλλακτικές τεχνικές και εμπορικές λύσεις στην αιτούμενη διασύνδεση και όταν η αιτούμενη διασύνδεση δεν είναι σκόπιμη, σε σχέση με τους διαθέσιμους πόρους, προκειμένου να υπάρξει ανταπόκριση στο αίτημα. Ο σχετικός περιορισμός που επιβάλλεται από εθνική ρυθμιστική αρχή πρέπει να αιτιολογείται πλήρως και να δημοσιοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

2. Οι οργανισμοί οι οποίοι έχουν την άδεια να παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό, όπως προσδιορίζεται στο παράρτημα I, οι οποίοι έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά, πρέπει να ικανοποιούν όλα τα εύλογα αιτήματα για πρόσβαση στο δίκτυο, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε σημεία διαφορετικά από τα τερματικά σημεία του δικτύου που προσφέρονται στην πλειοψηφία των τελικών χρηστών.

3. Ένας οργανισμός θεωρείται ότι έχει σημαντική ισχύ στην αγορά όταν διαθέτει μερίδιο άνω του 25 % σε μια συγκεκριμένη τηλεπικοινωνιακή αγορά στη γεωγραφική περιοχή ενός κράτους μέλους εντός του οποίου έχει άδεια λειτουργίας.

Ωστόσο, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να ορίζουν ότι ένας οργανισμός έχει σημαντική ισχύ στην αγορά, έστω και αν διαθέτει μερίδιο κάτω του 25 % στη συγκεκριμένη αγορά. Οι αρχές αυτές μπορούν επίσης να ορίζουν ότι ένας οργανισμός που διαθέτει μερίδιο άνω του 25 % στη συγκεκριμένη αγορά δεν έχει σημαντική ισχύ στην αγορά. Και στις δύο περιπτώσεις, κατά το σχετικό καθορισμό λαμβάνονται υπόψη η δυνατότητα του οργανισμού να επηρεάζει τις συνθήκες της αγοράς, ο κύκλος εργασιών του σε σχέση με το μέγεθος της αγοράς, ο έλεγχος που ασκεί στα μέσα πρόσβασης στους τελικούς χρήστες, η πρόσβασή του σε χρηματοπιστωτικούς πόρους και η πείρα του στην παροχή προϊόντων και υπηρεσιών στην αγορά.

Άρθρο 5

Διασύνδεση και εισφορές για την καθολική υπηρεσία

1. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ένα κράτος μέλος καθορίζει ότι οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας αποτελούν υπερβολική επιβάρυνση για έναν οργανισμό, θεσπίζει μηχανισμό για τον επιμερισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας με άλλους οργανισμούς οι οποίοι εκμεταλλεύονται δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και υπηρεσίες φωνητικής τηλεφωνίας προσιτές στο κοινό. Κατά τον καθορισμό των καταβλητέων εισφορών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις αρχές της διαφάνειας, της αμεροληψίας

και της αναλογικότητας. Μόνο δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό, που προσδιορίζονται στο παράρτημα I μέρος 1, μπορούν να χρηματοδοτούνται κατ' αυτό τον τρόπο.

2. Οι τυχόν εισφορές στο κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας μπορούν να βασίζονται σε μηχανισμό ο οποίος εγκαθιδρύεται ειδικά για το σκοπό αυτό και τον οποίο διαχειρίζεται φορέας ανεξάρτητος από τους δικαιούχους, ή/και μπορούν να λαμβάνουν τη μορφή συμπληρωματικού τέλους το οποίο προστίθεται στο τέλος διασύνδεσης.

3. Προκειμένου να καθορίζεται η τυχόν επιβάρυνση της οποίας αντιπροσωπεύει η παροχή καθολικής υπηρεσίας, οι οργανισμοί με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας, κατόπιν αιτήσεως της εθνικής τους ρυθμιστικής αρχής, υπολογίζουν το καθαρό κόστος των σχετικών υποχρεώσεων, σύμφωνα με το παράρτημα III. Ο υπολογισμός του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας ελέγχεται από την εθνική ρυθμιστική αρχή ή άλλο αρμόδιο φορέα, ανεξάρτητο από τον οργανισμό τηλεπικοινωνιών και εγκεκριμένο από την εθνική ρυθμιστική αρχή. Τα αποτελέσματα του υπολογισμού του καθαρού κόστους και τα πορίσματα του λογιστικού ελέγχου διατίθενται στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

4. Εφόσον δικαιολογείται βάσει του υπολογισμού του καθαρού κόστους που αναφέρεται στην παράγραφο 3 και λαμβάνοντας υπόψη το τυχόν όφελος της αγοράς το οποίο αποκομίζει ο οργανισμός ο οποίος προσφέρει καθολική υπηρεσία, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές καθορίζουν κατά πόσο δικαιολογείται μηχανισμός για τον καταμερισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας.

5. Όταν θεσπίζεται ο μηχανισμός για τον επιμερισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι αρχές που διέπουν τον επιμερισμό του κόστους και οι λεπτομέρειες του χρησιμοποιούμενου μηχανισμού διατίθενται στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν τη δημοσίευση ετήσιας έκθεσης, στην οποία εμφανίζονται, αφενός, το υπολογιζόμενο κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και, αφετέρου, οι εισφορές όλων των ενδιαφερομένων.

6. Μέχρις ότου εφαρμοσθεί η διαδικασία που περιγράφεται στους παραγράφους 3, 4 και 5, τυχόν τέλη καταβλητέα από διασυνδεδεμένο μέρος, τα οποία περιλαμβάνουν ή υποκαθιστούν εισφορά στο κόστος υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, κοινοποιούνται, πριν από την καθιέρωσή τους, στην εθνική ρυθμιστική αρχή. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17 της παρούσας οδηγίας, όταν η εθνική ρυθμιστική αρχή, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης ενός ενδιαφερομένου, διαπιστώνει ότι τα τέλη αυτά είναι υπερβολικά, ο ενδιαφερόμενος οργανισμός υποχρεώνεται να μειώσει τα σχετικά τέλη. Οι μειώσεις αυτές εφαρμόζονται αναδρομικά, από την ημερομηνία καθιέρωσης των τελών, αλλά όχι πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998.

Άρθρο 6

Αμεροληψία και διαφάνεια

Όσον αφορά τη διασύνδεση στα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τις προσιτές στο κοινό τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες όπως προσδιορίζονται στο παράρτημα I και παρέχονται από οργανισμούς οι οποίοι έχουν κοινοποιηθεί από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

- α) οι σχετικοί οργανισμοί τηρούν την αρχή της αμεροληψίας όσον αφορά τη διασύνδεση που προσφέρεται σε τρίτους. Εφαρμόζουν παρόμοιους όρους σε παρόμοιες περιστάσεις προς τους διασυνδεδεμένους οργανισμούς που παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες, και παρέχουν διευκολύνσεις και πληροφορίες σχετικά με τη διασύνδεση σε τρίτους υπό τους ίδιους όρους και της ίδιας ποιότητας με τις παρεχόμενες για τις δικές τους υπηρεσίες ή τις υπηρεσίες των θυγατρικών τους ή των εταίρων τους·
- β) όλες οι απαραίτητες πληροφορίες και προδιαγραφές διατίθενται κατόπιν αιτήσεως στους οργανισμούς που εξετάζουν το ενδεχόμενο διασύνδεσης, προκειμένου να διευκολυνθεί η σύναψη συμφωνίας· οι παρεχόμενες πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις προγραμματιζόμενες μεταβολές έξι μήνες πριν από την υλοποίησή τους, εκτός εάν ορίζεται άλλως από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές·
- γ) οι συμφωνίες διασύνδεσης ανακοινώνονται στις αρμόδιες εθνικές ρυθμιστικές αρχές και διατίθενται, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, στους ενδιαφερομένους, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των τμημάτων που αφορούν την εμπορική στρατηγική των συμβαλλομένων. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές καθορίζουν ποια τμήματα αφορούν την εμπορική στρατηγική των συμβαλλομένων. Σε κάθε περίπτωση, λεπτομέρειες για τα τέλη, τους όρους και τις προϋποθέσεις διασύνδεσης και τις τυχόν εισφορές για τις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας διατίθενται σε ενδιαφερομένους, κατόπιν σχετικής αιτήσεως·
- δ) οι πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει ένας οργανισμός που επιδιώκει διασύνδεση χρησιμοποιούνται μόνο για το σκοπό για τον οποίο παρασχέθηκαν και δεν πρέπει να μεταδίδονται σε άλλες υπηρεσίες, θυγατρικές ή εταιρείες στους οποίους οι πληροφορίες αυτές θα παρείχαν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Άρθρο 7

Αρχές που διέπουν τα τέλη διασύνδεσης και τα συστήματα κοστολόγησης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 6 ισχύουν για οργανισμούς οι οποίοι διαχειρίζονται τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και προσιτές στο κοινό τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, όπως

προσδιορίζονται στο παράρτημα I μέρη 1 και 2, και οι οποίοι έχουν κοινοποιηθεί από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά.

2. Τα τέλη διασύνδεσης ακολουθούν τις αρχές της διαφάνειας και του προσανατολισμού προς το κόστος. Ο οργανισμός ο οποίος παρέχει διασύνδεση με τις διευκολύνσεις του φέρει το βάρος της αποδείξεως ότι τα τέλη υπολογίζονται βάσει του πραγματικού κόστους, συμπεριλαμβανομένου ενός λογικού ποσοστού απόδοσης της επένδυσης. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να ζητούν από έναν οργανισμό να αιτιολογεί πλήρως τα τέλη διασύνδεσης που επιβάλλει και, όπου αυτό είναι σκόπιμο, απαιτούν προσαρμογή των τελών. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται και στους οργανισμούς του παραρτήματος I, μέρος 3, οι οποίοι έχουν κοινοποιηθεί από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά σε ό,τι αφορά την εθνική αγορά διασύνδεσης.

3. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν τη δημοσίευση, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, ενός υποδείγματος προσφοράς διασύνδεσης. Το υπόδειγμα προσφοράς διασύνδεσης περιλαμβάνει περιγραφή των προσφορών διασύνδεσης, αναλελυμένων ανά στοιχείο ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς, και τους συναφείς όρους και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των τιμών.

Για οργανισμούς διαφορετικών κατηγοριών οι οποίοι επιτρέπεται να παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες, είναι δυνατόν να καθορίζονται διαφορετικές τιμές, όροι και προϋποθέσεις διασύνδεσης, όταν οι διαφορές αυτές είναι δυνατόν να αιτιολογηθούν αντικειμενικά βάσει του παρεχόμενου τύπου διασύνδεσης ή/και των σχετικών εθνικών προϋποθέσεων για τη χορήγηση άδειας. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι διαφορές αυτές δεν οδηγούν σε στρέβλωση του ανταγωνισμού, ιδίως δε ότι ο οργανισμός εφαρμόζει τις κατάλληλες τιμές, όρους και προϋποθέσεις διασύνδεσης όταν παρέχει διασύνδεση για τις υπηρεσίες του ή για τις υπηρεσίες των θυγατρικών ή των εταίρων του, σύμφωνα με το άρθρο 6, στοιχείο α).

Η εθνική ρυθμιστική αρχή έχει τη δυνατότητα να επιβάλλει αλλαγές στο υπόδειγμα προσφοράς διασύνδεσης, όταν αυτό δικαιολογείται.

Στο παράρτημα IV παρέχεται κατάλογος παραδειγμάτων ως στοιχείων για την περαιτέρω επεξεργασία των τελών, δομών τιμολόγησης και στοιχείων τιμολόγησης για τη διασύνδεση. Όταν ένας οργανισμός μεταβάλλει το δημοσιευμένο υπόδειγμα προσφοράς διασύνδεσης, οι προσαρμογές τις οποίες απαιτεί η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορούν να ισχύουν αναδρομικά, από την ημερομηνία που επήλθε η αλλαγή.

4. Τα τέλη διασύνδεσης, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, πρέπει να είναι επαρκώς διαχωρισμένα, ώστε ο αιτών να μην αναγκάζεται να πληρώνει για στοιχεία τα οποία δεν αφορούν άμεσα την αιτούμενη υπηρεσία.

5. Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 15, καταρτίζει συστάσεις σχετικά με τα συστήματα κοστολόγησης και το λογιστικό διαχωρισμό σε σχέση με τη διασύνδεση. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι τα συστήματα κοστολόγησης που χρησιμοποιούνται από τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς είναι κατάλληλα για την εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος άρθρου και τεκμηριώνονται με επαρκείς λεπτομέρειες, όπως προσδιορίζεται στο παράρτημα V.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, διατίθεται περιγραφή του συστήματος κοστολόγησης, στην οποία εμφανίζονται οι βασικές κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται οι διάφορες μορφές κόστους και οι κανόνες για την κατανομή του κόστους διασύνδεσης. Η τήρηση του συστήματος κοστολόγησης ελέγχεται από την εθνική ρυθμιστική αρχή ή άλλο αρμόδιο φορέα, ανεξάρτητο από τον οργανισμό τηλεπικοινωνιών και εγκεκριμένο από την εθνική ρυθμιστική αρχή. Κάθε χρόνο, δημοσιεύεται δήλωση σχετικά με την τήρηση του συστήματος.

6. Όταν υπάρχουν, τα τέλη που αφορούν τον καταμερισμό του κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, όπως περιγράφεται στο άρθρο 5, είναι διαχωρισμένα και αναφέρονται ξεχωριστά.

Άρθρο 8

Λογιστικός διαχωρισμός και οικονομικές εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους οργανισμούς που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και προσιτές στο κοινό τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, και οι οποίοι έχουν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα παροχής υπηρεσιών σε άλλους τομείς στο ίδιο ή σε άλλο κράτος μέλος, να τηρούν χωριστούς λογαριασμούς για τις τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες, στο βαθμό που θα απαιτείτο εάν οι εν λόγω τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες διεξήγοντο από νομικώς ανεξάρτητες εταιρείες, ούτως ώστε να εντοπίζονται όλα τα στοιχεία κόστους και εσόδων, με τη βάση του υπολογισμού τους και τις λεπτομερείς χρησιμοποιηθείσες μεθόδους, που έχουν σχέση με τις τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητές τους, συμπεριλαμβανομένης της αναλυτικής κατανομής του παγίου και διαρθρωτικού κόστους, ή να διαχωρίζουν διαρθρωτικά τις τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν να μην εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στους οργανισμούς αυτούς όταν ο ετήσιος κύκλος εργασιών τους όσον αφορά τις τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες στην Κοινότητα είναι μικρότερος από το όριο του παραρτήματος VI μέρος 1.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους οργανισμούς οι οποίοι εκμεταλλεύονται τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και προσιτές στο κοινό τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, όπως προσδιορίζονται στο παράρτημα I μέρη 1 και 2, οι οποίοι κοινοποιούνται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ως οργανισμοί με σημαντική ισχύ στην αγορά οι οποίοι

παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στους χρήστες, και οι οποίοι προσφέρουν υπηρεσίες διασύνδεσης σε άλλους οργανισμούς, να τηρούν χωριστούς λογαριασμούς, αφενός, για τις δραστηριότητές τους που σχετίζονται με τη διασύνδεση—οι οποίοι καλύπτουν υπηρεσίες διασύνδεσης που παρέχονται εσωτερικά και υπηρεσίες διασύνδεσης που παρέχονται σε τρίτους— και, αφετέρου, για άλλες δραστηριότητες, ούτως ώστε να εντοπίζονται όλα τα στοιχεία κόστους και εσόδων, με τη βάση του υπολογισμού τους και τις λεπτομερείς χρησιμοποιηθείσες μεθόδους, που έχουν σχέση με τη δραστηριότητα διασύνδεσής τους, συμπεριλαμβανομένης της αναλυτικής κατανομής του παγίου και διαρθρωτικού κόστους.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν να μην εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο σε οργανισμούς, όταν ο ετήσιος κύκλος εργασιών τους, όσον αφορά τις τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες στα κράτη μέλη, δεν υπερβαίνει το όριο του παραρτήματος VI μέρος 2.

3. Οι οργανισμοί που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό παρέχουν, αμέσως και κατόπιν σχετικής αιτήσεως, οικονομικές πληροφορίες στην εθνική τους ρυθμιστική αρχή με τις ζητούμενες λεπτομέρειες. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να δημοσιεύουν τις πληροφορίες που συμβάλλουν σε ανοικτή και ανταγωνιστική αγορά, λαμβάνοντας υπόψη το εμπορικό απόρρητο.

4. Οι οικονομικές εκθέσεις των οργανισμών που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό συντάσσονται, υποβάλλονται σε ανεξάρτητο λογιστικό έλεγχο και δημοσιεύονται. Ο έλεγχος διεξάγεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται και στους χωριστούς λογαριασμούς που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 9

Γενικά καθήκοντα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών

1. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν και εξασφαλίζουν την κατάλληλη διασύνδεση προς το συμφέρον όλων των χρηστών, ασκώντας τα καθήκοντά τους κατά τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει τη μέγιστη οικονομική απόδοση και παρέχει το μέγιστο όφελος στους τελικούς χρήστες. Συγκεκριμένα, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη:

- την ανάγκη εξασφάλισης ικανοποιητικών διατηρηματικών επικοινωνιών για τους χρήστες,
- την ανάγκη τόνωσης ανταγωνιστικής αγοράς,
- την ανάγκη να διασφαλιστεί η δίκαιη και σωστή ανάπτυξη μιας εναρμονισμένης ευρωπαϊκής αγοράς τηλεπικοινωνιών,

- την ανάγκη να συνεργάζονται με τους εταίρους τους σε άλλα κράτη μέλη,
- την ανάγκη προώθησης της καθιέρωσης και της ανάπτυξης διευρωπαϊκών δικτύων και υπηρεσιών, της διασύνδεσης των εθνικών δικτύων, και της διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών, καθώς και της πρόσβασης σε αυτά τα δίκτυα και υπηρεσίες,
- τις αρχές της αμεροληψίας (συμπεριλαμβανομένης της ίσης πρόσβασης) και της αναλογικότητας,
- την ανάγκη διατήρησης και ανάπτυξης της καθολικής υπηρεσίας.

2. Οι γενικοί όροι που καθορίζονται εκ των προτέρων από την εθνική ρυθμιστική αρχή δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη διασύνδεση μεταξύ οργανισμών που προσδιορίζονται στο παράρτημα II, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές:

- μπορούν να προκαθορίζουν όρους στους τομείς του παραρτήματος VII μέρος 1,
- ενθαρρύνουν την κάλυψη των θεμάτων του παραρτήματος VII μέρος 2, από συμφωνίες διασύνδεσης.

3. Κατά την επιδίωξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να παρεμβαίνουν με δική τους πρωτοβουλία ανά πάσα στιγμή, και το πράττουν εφόσον το ζητήσει οποιοσδήποτε συμβαλλόμενος, προκειμένου να καθορίζουν θέματα τα οποία πρέπει να καλύπτονται από μια συμφωνία διασύνδεσης, ή να επιβάλλουν ειδικούς όρους που πρέπει να τηρούνται από ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη των συμφωνιών αυτών. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να απαιτούν αλλαγές σε συμφωνίες διασύνδεσης που έχουν ήδη συναφθεί, όταν αυτό δικαιολογείται, προκειμένου να εξασφαλίζεται αποτελεσματικός ανταγωνισμός ή/και διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών για τους χρήστες.

Οι όροι που καθορίζονται από την εθνική ρυθμιστική αρχή μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, όρους που αποβλέπουν στην εξασφάλιση αποτελεσματικού ανταγωνισμού, τεχνικούς όρους, τέλη, όρους προσφοράς και χρήσεως, όρους σχετικά με τη συμμόρφωση προς σχετικά πρότυπα, συμμόρφωση προς βασικές απαιτήσεις, προστασία του περιβάλλοντος ή/και τη διατήρηση της διατηρητικής ποιότητας της υπηρεσίας.

Η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί επίσης, με δική της πρωτοβουλία ή εφόσον το ζητήσει οποιοσδήποτε από τους συμβαλλόμενους, να καθορίζει προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να ολοκληρώνονται οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τη διασύνδεση. Εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία εντός της καθοριζόμενης προθεσμίας, η εθνική ρυθμιστική αρχή λαμβάνει μέτρα ώστε να επιτευχθεί συμφωνία βάσει διαδικασιών που καθορίζονται από αυτήν. Οι διαδικα-

σασίες είναι προσιτές στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

4. Όταν ένας οργανισμός που διαθέτει άδεια για να παρέχει δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό συνάπτει συμφωνία διασύνδεσης με τρίτους, η εθνική ρυθμιστική αρχή έχει το δικαίωμα να επιθεωρεί όλες τις σχετικές συμφωνίες διασύνδεσης στο σύνολό τους.

5. Σε περίπτωση διαφοράς επί ζητήματος διασύνδεσης μεταξύ οργανισμών σε ένα κράτος μέλος, η εθνική ρυθμιστική αρχή του εν λόγω κράτους μέλους, κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε μέρους, λαμβάνει μέτρα για την επίλυση της διαφοράς εντός εξαμήνου από τη σχετική αίτηση. Η επίλυση της διαφοράς πρέπει να αντιπροσωπεύει κατά δίκαιο τρόπο την ισορροπία μεταξύ των εννόμων συμφερόντων και των δύο μερών.

Κατά τις σχετικές ενέργειες, η εθνική ρυθμιστική αρχή λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων:

- το συμφέρον των χρηστών,
- ρυθμιστικές υποχρεώσεις ή περιορισμούς που επιβάλλονται σε οποιοδήποτε από τα μέρη,
- το επιθυμητό της τόνωσης καινοτόμων προσφορών στην αγορά και της παροχής στους χρήστες ευρέως φάσματος τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο,
- την ύπαρξη τεχνικών και εμπορικών βιώσιμων εναλλακτικών λύσεων στην αιτούμενη διασύνδεση,
- το επιθυμητό της διασφάλισης ρυθμίσεων ισότιμης πρόσβασης,
- την ανάγκη διατήρησης της ακεραιότητας του δημοσίου τηλεπικοινωνιακού δικτύου και της διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών,
- τη φύση του αιτήματος σε σχέση με τους διαθέσιμους για την ικανοποίηση του αιτήματος πόρους,
- τη σχετική θέση των μερών στην αγορά,
- το δημόσιο συμφέρον (π.χ. την προστασία του περιβάλλοντος),
- την ποαγωγή του ανταγωνισμού,
- την ανάγκη διατήρησης καθολικής υπηρεσίας.

Η σχετική απόφαση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής είναι προσιτή στο κοινό σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες. Στα ενδιαφερόμενα μέρη παρέχεται πλήρης έκθεση των λόγων επί των οποίων βασίζεται.

6. Όταν οι οργανισμοί, οι οποίοι έχουν άδεια να παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό, δεν έχουν διασυνδέσει τις διευκολύνσεις τους, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας και προς το συμφέρον των χρηστών, μπορούν, ως ύστατη λύση, να απαιτούν από τους εν λόγω οργανισμούς να διασυνδέουν τις διευκολύνσεις τους για να προστατεύσουν ουσιαστικά δημόσια συμφέροντα και, όπου αυτό είναι σκόπιμο, καθορίζουν όρους διασύνδεσης.

*Άρθρο 10***Βασικές απαιτήσεις**

Με την επιφύλαξη δράσεως η οποία μπορεί να αναληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 και το άρθρο 5 παράγραφος 3 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ, οι βασικές απαιτήσεις, όπως καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ, ισχύουν, όσον αφορά τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, για τη διασύνδεση προς τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και προσιτές στο κοινό τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, όπως καθορίζεται στα στοιχεία α) έως δ) του παρόντος άρθρου.

Όταν η εθνική ρυθμιστική αρχή ορίζει ότι οι συμφωνίες διασύνδεσης πρέπει να περιέχουν όρους σύμφωνα με τις βασικές απαιτήσεις, οι όροι αυτοί δημοσιεύονται με τον τρόπο που καθορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

α) *Ασφάλεια των λειτουργιών του δικτύου*: τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι η διαθεσιμότητα των δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που είναι προσιτές στο κοινό διατηρείται σε περίπτωση καταστροφικής βλάβης του δικτύου ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανωτέρας βίας, όπως ακραίες καιρικές συνθήκες, σεισμοί, πλημμύρες, κεραυνοί ή πυρκαγιές.

Στην περίπτωση των περιστάσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, οι ενδιαφερόμενοι φορείς καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να διατηρείται η υπηρεσία στο ανώτατο δυνατό επίπεδο ώστε να αντιμετωπίζονται οι τυχόν προτεραιότητες που ορίζουν οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές.

Η ανάγκη τήρησης της υποχρέωσης αυτής δεν αποτελεί θεμιτό λόγο αρνήσεως της διαπραγμάτευσης όρων διασύνδεσης.

Επιπλέον, η εθνική ρυθμιστική αρχή εξασφαλίζει ότι τυχόν όροι διασύνδεσης που σχετίζονται με την ασφάλεια των δικτύων από τον κίνδυνο ατυχημάτων είναι αναλογικοί και αμερόληπτοι και βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζονται εκ των προτέρων.

β) *Διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου*: τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν τη διατήρηση της ακεραιότητας των δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Η ανάγκη διατήρησης της ακεραιότητας του δικτύου δεν αποτελεί θεμιτό λόγο άρνησης για διαπραγμάτευση των όρων διασύνδεσης. Η εθνική ρυθμιστική αρχή εξασφαλίζει ότι τυχόν όροι διασύνδεσης που σχετίζονται με την προστασία της ακεραιότητας του δικτύου είναι αναλογικοί και αμερόληπτοι, και βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζονται εκ των προτέρων.

γ) *Διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών*: Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν όρους στις συμφωνίες διασύνδεσης, προκειμένου να εξασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων όρων που αποσκοπούν στη διασφάλιση ικανοποιητικής διατηρητικής ποιότητας. Οι όροι αυτοί μπορούν να περιλαμβάνουν την εφαρμογή ειδικών τεχνικών προτύπων ή προδιαγραφών, ή κωδίκων δεοντολογίας συμφωνημένων από τους παράγοντες της αγοράς.

δ) *Προστασία δεδομένων*: Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν όρους στις συμφωνίες διασύνδεσης, προκει-

μένου να εξασφαλίζουν την προστασία των δεδομένων, στο βαθμό που είναι απαραίτητο ώστε να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις σχετικές ρυθμιστικές διατάξεις για την προστασία των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, της εμπιστευτικότητας των επεξεργαζόμενων, μεταδιδόμενων ή αποθηκευόμενων πληροφοριών, και της προστασίας του ιδιωτικού απορρήτου, σε συμφωνία με το κοινοτικό δίκαιο.

*Άρθρο 11***Συνεγκατάσταση και από κοινού χρήση διευκολύνσεων**

Όταν ένας οργανισμός που παρέχει δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και υπηρεσίες προσιτές στο κοινό έχει το δικαίωμα, δυνάμει εθνικής νομοθεσίας, να εγκαθιστά διευκολύνσεις επί, υπεράνω ή υποκάτω δημόσιου ή ιδιωτικού εδάφους ή του επιτρέπει να επωφελείται διαδικασίας για την απαλλοτρίωση ή τη χρήση ακινήτων, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν την από κοινού χρήση των διευκολύνσεων ή/και ακινήτων αυτών με άλλους οργανισμούς που παρέχουν τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και υπηρεσίες προσιτές στο κοινό, ιδίως όπου ουσιώδεις απαιτήσεις στερούν από άλλους οργανισμούς την πρόσβαση σε βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις.

Οι συμφωνίες που αφορούν τη συνεγκατάσταση ή την από κοινού χρήση διευκολύνσεων αποτελούν, κατά κανόνα, αντικείμενο εμπορικής και τεχνικής συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων. Η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να παρεμβαίνει ώστε να επιλύει διαφορές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ρυθμίσεις για την από κοινού χρήση διευκολύνσεων ή/και ακινήτων, συμπεριλαμβανομένης της φυσικής συνεγκατάστασης, μόνο μετά από κατάλληλη περίοδο που προσφέρεται για δημόσια διαβούλευση, κατά τη διάρκεια της οποίας όλοι οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους. Οι ρυθμίσεις αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν κανόνες για την κατανομή των δαπανών σχετικά με την από κοινού χρήση της διευκόλυνσης ή/και του ακινήτου.

*Άρθρο 12***Αριθμοδότηση**

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την παροχή κατάλληλων αριθμών και σειρών αριθμών για όλες τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που είναι προσιτές στο κοινό.

2. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η πλήρης διαλειτουργικότητα των πανευρωπαϊκών δικτύων και υπηρεσιών, τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συνθήκη, λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ο συντονισμός των εθνικών τους θέσεων σε διεθνείς οργανισμούς και fora όπου λαμβάνονται αποφάσεις σχετικά με θέματα αριθμοδότησης, λαμβανομένων υπόψη πιθανών μελλοντικών εξελίξεων στο χώρο της αριθμοδότησης στην Ευρώπη.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα εθνικά τηλεπικοινωνιακά σχέδια αριθμοδότησης ελέγχονται από την εθνική ρυθμιστική αρχή, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ανεξαρτησία από οργανισμούς που παρέχουν τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και να διευκολύνεται η φορητότητα του αριθμού. Προκειμένου να εξασφαλίζεται αποτελεσματικός ανταγωνισμός, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες παραχώρησης ατομικών αριθμών ή/και συνόλων αριθμών είναι διαφανείς, ισότιμες και έγκαιρες και ότι η παραχώρηση διεξάγεται κατά τρόπο αντικειμενικό, διαφανή και αμερόληπτο. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να καθορίζουν όρους για τη χρήση ορισμένων προθεμάτων ή ορισμένων βραχέων κωδικών, ιδίως σε περιπτώσεις όπου αυτοί χρησιμοποιούνται για υπηρεσίες γενικού δημόσιου συμφέροντος (π.χ. υπηρεσίες αριθμών ατελούς κλήσεως, υπηρεσίες πληροφοριών με χρέωση του καλούντος, υπηρεσίες τηλεφωνικού καταλόγου, υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης), ή προκειμένου να εξασφαλίζεται ίση πρόσβαση.

4. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι τα κύρια στοιχεία των εθνικών σχεδίων αριθμοδότησης και όλες οι μεταγενέστερες προσθήκες ή τροποποιήσεις τους δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, με την επιφύλαξη μόνο περιορισμών που επιβάλλονται για λόγους εθνικής ασφάλειας.

5. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν την κατά το δυνατόν ταχύτερη εισαγωγή της διευκόλυνσης φορητότητας του αριθμού ώστε οι τελικοί χρήστες που το επιθυμούν να μπορούν να διατηρούν τον ή του αριθμούς τους στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο σε συγκεκριμένη τοποθεσία, ανεξάρτητα από τον οργανισμό που παρέχει την υπηρεσία και εξασφαλίζουν ότι η διευκόλυνση αυτή είναι διαθέσιμη τουλάχιστον σε όλα τα μεγάλα αστικά κέντρα πριν από την 1η Ιανουαρίου 2003.

Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα τέλη που καταβάλλουν οι καταναλωτές είναι εύλογα, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν μια λογική τιμολόγηση της διασύνδεσης για την παροχή αυτής της διευκόλυνσης.

6. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι τα προγράμματα και οι διαδικασίες αριθμοδότησης εφαρμόζονται κατά τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει δίκαιη και ίση μεταχείριση σε όλους τους φορείς παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών προσιτών στο κοινό. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο οργανισμός στον οποίο χορηγείται σειρά αριθμών αποφεύγει τις αδικαιολόγητες διακρίσεις στις ακολουθίες αριθμών που χρησιμοποιούνται, προκειμένου να παρέχεται πρόσβαση στις υπηρεσίες άλλων τηλεπικοινωνιακών φορέων εκμετάλλευσης.

Άρθρο 13

Τεχνικά πρότυπα

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 3 της οδηγίας 90/387/EOK, βάσει του οποίου η εφαρμογή καθορισμένων ευρωπαϊκών προτύπων μπορεί να καταστεί υποχρεωτική, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι οργανισμοί που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό, λαμβάνουν πλήρως υπόψη τους τα πρότυπα που αναφέρονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ως κατάλληλα για τους σκοπούς της διασύνδεσης.

Ελλείπει τέτοιων προτύπων, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν την παροχή τεχνικών διεπαφών για διασυνδέσεις, σύμφωνα με τα πρότυπα ή τις προδιαγραφές που αναφέρονται κατωτέρω:

— πρότυπα που εγκρίνονται από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης όπως το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών (ETSI) ή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης/Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτρονικής Τυποποίησης (CEN/Cenelec),

ή, ελλείπει τέτοιων προτύπων,

— διεθνή πρότυπα ή συστάσεις που εγκρίνονται από τη διεθνή ένωση τηλεπικοινωνιών (ITU), το Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) ή τη διεθνή ηλεκτροτεχνική επιτροπή (IEC),

ή, ελλείπει τέτοιων προτύπων,

— εθνικά πρότυπα.

2. Η Επιτροπή μπορεί, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 15, να ζητά, από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, όταν αυτό είναι σκόπιμο, την εκπόνηση προτύπων για τη διασύνδεση και την πρόσβαση. Η παραπομπή σε πρότυπα διασύνδεσης και πρόσβαση μπορεί να δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 90/387/EOK.

Άρθρο 14

Δημοσίευση πληροφοριών και πρόσβαση σε αυτές

1. Όσον αφορά τις πληροφορίες που καθορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, το άρθρο 9 παράγραφος 2, το άρθρο 10 και το άρθρο 12 παράγραφος 4, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι ενημερωμένες πληροφορίες δημοσιεύονται καταλλήλως, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν εύκολη πρόσβαση σ' αυτές. Ο τρόπος με τον οποίο δημοσιεύονται οι πληροφορίες αυτές αναφέρεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του οικείου κράτους μέλους.

2. Όσον αφορά τις πληροφορίες που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, το άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 5, το άρθρο 6 στοιχείο γ) και το άρθρο 9 παράγραφος 3, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι ενημερωμένες ειδικές πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα αυτά διατίθενται δωρεάν στους ενδιαφερομένους, εφόσον το ζητούν, κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες. Οι ώρες και ο τόπος όπου διατίθενται οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του οικείου κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, πριν την 1η Ιανουαρίου 1998 —και αμέσως σε περίπτωση μεταβολής— τον τρόπο με τον οποίο οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 τίθενται στη διάθεση του κοινού. Η Επιτροπή δημοσιεύει τακτικά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* παραπομπή στις αντίστοιχες κοινοποιήσεις.

Άρθρο 15

Διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής

1. Η Επιτροπή ελικουρείται από την επιτροπή που συστάθηκε με το άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 90/387/EOK, η οποία εφεξής αποκαλείται «επιτροπή ΟΝΡ».

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να καθορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον πειζόντα χαρακτήρα του θέματος, προβαίνοντας, εν ανάγκη, σε ψηφοφορία.

3. Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη τη γνώμη της επιτροπής και την ενημερώνει σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η γνώμη της ελήφθη υπόψη.

Άρθρο 16

Διαδικασία κανονιστικής επιτροπής

1. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 15, για τα ζητήματα που καλύπτει το άρθρο 19 εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να καθορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία την οποία προβλέπει το άρθρο 148 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τις αποφάσεις που καλείται να λάβει το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στα πλαίσια της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως ορίζει το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

4. Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει, αμελλητί, στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφαινεται με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν έχει αποφανθεί εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης σ' αυτό, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 17

Διαδικασία για την επίλυση των διαφορών μεταξύ οργανισμών που λειτουργούν βάσει αδειών που χορηγούνται από διαφορετικά κράτη μέλη

1. Με την επιφύλαξη:

α) των τυχόν ενεργειών που αναλαμβάνει η Επιτροπή ή κάποιο κράτος μέλος δυνάμει της συνθήκης·

β) των δικαιωμάτων του συμβαλλόμενου μέρους που επικαλείται τη διαδικασία των παραγράφων 2 και 3, των ενδιαφερόμενων οργανισμών ή τυχόν τρίτων βάσει του ισχύοντος εθνικού δικαίου,

η διαδικασία των παραγράφων 2 και 3 εφαρμόζεται για την επίλυση διαφορών επί θεμάτων διασύνδεσης μεταξύ οργανισμών που λειτουργούν βάσει αδειών που χορηγούνται από διαφορετικά κράτη μέλη, όταν η διαφορά αυτή δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας και μόνης εθνικής ρυθμιστικής αρχής που ασκεί την εξουσία της σύμφωνα με το άρθρο 9.

2. Οποιοδήποτε μέρος έχει παράπονα κατ' άλλου οργανισμού σχετικά με τη διασύνδεση, μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στην οικεία ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους που χορήγησε την άδεια στον οργανισμό κατά του οποίου στρέφονται τα παράπονα. Η εθνική ρυθμιστική αρχή λαμβάνει μέτρα για την επίλυση της διαφοράς σύμφωνα με τις διαδικασίες και το χρονοδιάγραμμα που ορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 5.

3. Όταν συντρέχουν πλείονες διαφορές μεταξύ των ιδίων δύο οργανισμών, οι οικείες εθνικές ρυθμιστικές αρχές, κατόπιν αιτήσεως εκάτερου των μερών της διαφοράς, συντονίζουν τις προσπάθειές τους για την επίλυση των διαφορών, σύμφωνα με τις αρχές που θεσπίζει το άρθρο 9 παράγραφος 1, εντός έξι μηνών από την παραπομπή. Οι λύσεις πρέπει να επιτυγχάνουν δίκαιη ισορροπία μεταξύ των έννομων συμφερόντων αμφοτέρων των μερών της διαφοράς και να συμβιβάζονται με τους κανόνες διασύνδεσης που ισχύουν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 18

Κοινοποίηση

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διαθέτουν τα αναγκαία μέσα για την άσκηση των καθηκόντων που προσδιορίζονται στην παρούσα οδηγία και κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως τις 31 Ιανουαρίου 1997, τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές που είναι υπεύθυνες για τα καθήκοντα αυτά.

2. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως τις 31 Ιανουαρίου 1997, και αμέσως σε περίπτωση οποιασδήποτε μεταβολής, τα ονόματα των οργανισμών οι οποίοι:

- έχουν υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας για την παροχή των δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και προσιτών στο κοινό τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, που προσδιορίζονται στο παράρτημα I μέρος 1, και στους οποίους επιτρέπεται να εισπράττουν απευθείας εισφορές για το καθαρό κόστος της καθολικής υπηρεσίας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 5 παράγραφος 2,
- υπόκεινται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά οργανισμούς με σημαντική ισχύ στην αγορά,
- καλύπτονται από το παράρτημα II.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητά από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να εξηγήσουν τους λόγους για τους οποίους κατατάσσουν έναν οργανισμό στους έχοντες ή μη έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τα ονόματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 19

Τεχνική προσαρμογή

Οι απαραίτητες τροποποιήσεις για την προσαρμογή των παραρτημάτων IV, V και VI της παρούσας οδηγίας στις νέες τεχνολογικές εξελίξεις ή σε μεταβολές στη ζήτηση της αγοράς και των καταναλωτών καθορίζονται από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 16.

Άρθρο 20

Αναστολή

1. Αναστολή των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2, στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 3, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές αφορούν την απευθείας διασύνδεση μεταξύ των κινητών δικτύων αυτού του κράτους μέλους και των σταθερών ή κινητών δικτύων άλλων κρατών μελών, και στο άρθρο 5, παρέχεται στα κράτη μέλη τα οποία προσδιορίζονται στα ψηφίσματα του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993 και της 22ας Δεκεμβρίου 1994 και τα οποία διαθέτουν πρόσθετη μεταβατική περίοδο για τη φιλευθεροποίηση των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών για όσο χρονικό διάστημα και στην έκταση που επωφελούνται αυτών των μεταβατικών περιόδων. Τα κράτη μέλη πρέπει να ανακοινώνουν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να τις χρησιμοποιήσουν.

2. Η αναστολή των υποχρεώσεων του άρθρου 12 παράγραφος 5 μπορεί να ζητηθεί όταν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει ότι αυτές θα επέβαλαν υπερβολική επιβάρυνση σε ορισμένους οργανισμούς ή κατηγορίες οργανισμών. Το κράτος μέλος ενημερώνει στην Επιτροπή σχετικά με τους λόγους για τους οποίους ζητά αναστολή, την ημερομηνία κατά την οποία μπορούν να τηρηθούν οι απαιτήσεις, και τα προβλεπόμενα μέτρα προκειμένου να τηρήσει την εν λόγω προθεσμία. Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση στο

εν λόγω κράτος μέλος και την ανάγκη διασφάλισης συνεκτικού ρυθμιστικού περιβάλλοντος σε κοινοτικό επίπεδο, και πληροφορεί το κράτος μέλος κατά πόσο θεωρεί ότι η συγκεκριμένη κατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος δικαιολογεί αναστολή, και, στην περίπτωση αυτή, του ανακοινώνει την ημερομηνία μέχρι την οποία δικαιολογείται η αναστολή αυτή.

Άρθρο 21

Διασύνδεση με οργανισμούς τρίτων χωρών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με τυχόν γενικές δυσκολίες που απαιτούν, εκ του νόμου ή εκ των πραγμάτων, οι κοινοτικοί οργανισμοί όσον αφορά τη διασύνδεση με οργανισμούς τρίτων χωρών, και οι οποίες έχουν περιέλθει στην αντίληψή τους.

2. Όταν η Επιτροπή πληροφορείται ότι υπάρχουν τέτοιες δυσκολίες, μπορεί να υποβάλλει, εάν είναι αναγκαίο, προτάσεις στο Συμβούλιο για κατάλληλη εντολή να διαπραγματευθεί συγκρίσιμα δικαιώματα για τους κοινοτικούς οργανισμούς στις εν λόγω τρίτες χώρες. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 ισχύουν υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που υπέχουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη δυνάμει των σχετικών διεθνών συμφωνιών.

Άρθρο 22

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997 και, στη συνέχεια, κατά τακτά χρονικά διαστήματα, σχετικά με τις υφιστάμενες δυνατότητες παροχής δικαιωμάτων διασύνδεσης σε τρίτες χώρες προς όφελος των κοινοτικών οργανισμών.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τη λειτουργία της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση, κατά τακτά χρονικά διαστήματα, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, για πρώτη δε φορά στις 31 Δεκεμβρίου 1999 το αργότερο. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να ζητά πληροφορίες από τα κράτη μέλη.

Στην έκθεση εξετάζεται ποιές διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να προσαρμοστούν σύμφωνα προς τις εξελίξεις της αγοράς, προς την τεχνολογική εξέλιξη και προς τις μεταβολές ως προς τη ζήτηση των χρηστών. Ειδικότερα δε:

- α) όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 5·
- β) προκειμένου να επιβεβαιωθεί το χρονοδιάγραμμα που καθορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 5.

Η Επιτροπή εξετάζει επίσης στην έκθεση την προστιθέμενη αξία εκ της δημιουργίας μιας ευρωπαϊκής ρυθμιστικής αρχής που θα αναλάβει τα καθήκοντα τα οποία θα αποδειχθούν ότι διεκπεραιώνονται καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο.

*Άρθρο 23***Μεταφορά**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

*Άρθρο 24***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

*Άρθρο 25***Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Ιουνίου 1997.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. NUIS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΙΔΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΔΙΚΤΥΑ ΚΑΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΡΟΣΙΤΕΣ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ

(άρθρο 3 παράγραφος 2)

Τα ακόλουθα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό θεωρούνται ως μείζονας σημασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Οι οργανισμοί οι οποίοι παρέχουν τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και προσιτές στο κοινό υπηρεσίες, που καθορίζονται κατωτέρω, και οι οποίοι έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά υπόκεινται σε ειδικές υποχρεώσεις όσον αφορά τη διασύνδεση και την πρόσβαση, όπως καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, και τα άρθρα 6 και 7.

Μέρος 1*Το σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο*

Ως σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο νοείται το δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο μεταγωγής, το οποίο στηρίζει τη μετάδοση, μεταξύ τερματικών σημείων του δικτύου σε σταθερές θέσεις, λόγου και ακουστικών πληροφοριών εύρους ζώνης 3,1 kHz, προκειμένου να στηρίξει, μεταξύ άλλων:

- φωνητική τηλεφωνία,
- επικοινωνίες τηλεομοιοτυπίας ομάδας III, σύμφωνα με τις συστάσεις της ITU-T στη «σειρά T»,
- μετάδοση δεδομένων φωνητικής ζώνης μέσω διαποδιαμορφωτών, με ταχύτητα τουλάχιστον 2 400 bit/s, σύμφωνα με τις συστάσεις της ITU-T στη «σειρά V».

Η πρόσβαση στο τερματικό σημείο δικτύου του τελικού χρήστη γίνεται μέσω ενός αριθμού ή αριθμών του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης.

Η σταθερή δημόσια τηλεφωνική υπηρεσία σύμφωνα με την οδηγία 95/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) στη φωνητική τηλεφωνία⁽¹⁾.

Ως σταθερή δημόσια τηλεφωνική υπηρεσία νοείται η παροχή στους τελικούς χρήστες, σε σταθερές θέσεις υπηρεσίας για την αποστολή και παραλαβή εθνικών και διεθνών κλήσεων, μπορεί δε να περιλαμβάνει πρόσβαση σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης (112), την παροχή βοήθειας από τηλεφωνητή, υπηρεσίες πληροφοριών τηλεφωνικού καταλόγου, παροχή δημοσίων τηλεφώνων επί πληρωμή, την παροχή υπηρεσιών υπό ειδικούς όρους ή/και την παροχή ειδικών διευκολύνσεων για πελάτες με ειδικές ανάγκες ή κοινωνικώς μειονεκτούντα άτομα.

Η πρόσβαση στον τελικό χρήστη γίνεται μέσω αριθμού ή αριθμών του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης.

Μέρος 2*Η υπηρεσία μισθωμένων γραμμών*

Ως μισθωμένες γραμμές νοούνται οι τηλεφωνικές διευκολύνσεις οι οποίες παρέχουν διαφανή δυναμικότητα διαβίβασης μεταξύ τερματικών σημείων του δικτύου και οι οποίες δεν περιλαμβάνουν κατ' αίτηση μεταγωγή (λειτουργίες μεταγωγής τις οποίες ο χρήστης μπορεί να ελέγχει ως μέρος της παροχής μισθωμένης γραμμής). Μπορούν να περιλαμβάνουν συστήματα τα οποία επιτρέπουν την ευέλικτη χρήση του εύρους ζώνης της μισθωμένης γραμμής, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων δυνατοτήτων δρομολόγησης και διαχείρισης.

Μέρος 3*Δημόσια δίκτυα κινητής τηλεφωνίας*

Ως δημόσιο δίκτυο κινητής τηλεφωνίας νοείται ένα δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο του οποίου τα τερματικά σημεία δεν βρίσκονται σε σταθερές θέσεις.

Δημόσιες υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας

Ως δημόσια υπηρεσία κινητής τηλεφωνίας νοείται η τηλεφωνική υπηρεσία της οποίας η παροχή συνίσταται, εν όλω ή εν μέρει, στην εγκατάσταση ραδιοεπικοινωνιών με έναν κινητό χρήστη και η οποία χρησιμοποιεί, εν όλω ή εν μέρει, ένα δημόσιο κινητό τηλεφωνικό δίκτυο.

(¹) ΕΕ αριθ. L 321 της 30. 12. 1995, σ. 6.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΝΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ***(άρθρο 4 παράγραφος 1)*

Το παρόν παράρτημα καλύπτει τους οργανισμούς οι οποίοι παρέχουν μεταγόμενες και μη μεταγόμενες κοιμιστικές ικανότητες προς χρήστες από τους οποίους εξαρτώνται άλλες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες.

Οι οργανισμοί των ακόλουθων κατηγοριών έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις να διασυνδέονται μεταξύ τους, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1. Η διασύνδεση μεταξύ των οργανισμών αυτών υπόκειται σε πρόσθετη επιτήρηση από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2. Για αυτές τις κατηγορίες οργανισμών, μπορούν να υπάρχουν ειδικά τέλη, όροι και προϋποθέσεις διασύνδεσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3.

1. Οργανισμοί οι οποίοι παρέχουν σταθερά ή/και κινητά δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα μεταγωγής ή/και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προσιτές στο κοινό, και, μέσω αυτού, ελέγχουν τα μέσα πρόσβασης προς ένα ή περισσότερα τερματικά σημεία του δικτύου που καθορίζονται από έναν ή περισσότερους μοναδικούς αριθμούς του εθνικού σχεδίου αριθμοδότησης (βλέπε σημειώσεις κατωτέρω).
2. Οργανισμοί οι οποίοι παρέχουν μισθωμένες γραμμές στις εγκαταστάσεις των χρηστών.
3. Οργανισμοί οι οποίοι, βάσει αδείας που τους έχει χορηγηθεί σε ένα κράτος μέλος, παρέχουν διεθνή τηλεπικοινωνιακά κυκλώματα μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών και διαθέτουν, για το σκοπό αυτό, αποκλειστικά ή ειδικά δικαιώματα.
4. Οργανισμοί οι οποίοι παρέχουν τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και στους οποίους επιτρέπεται, στην κατηγορία αυτή, να διασυνδέονται βάσει σχετικών εθνικών προγραμμάτων αδειών ή εγκρίσεων.

Σημειώσεις

Ως έλεγχος των μέσων πρόσβασης σε τερματικό σημείο του δικτύου νοείται η ικανότητα ελέγχου των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που παρέχονται στον τελικό χρήστη στο συγκεκριμένο τερματικό σημείο του δικτύου ή/και η ικανότητα παρεμπόδισης της πρόσβασης άλλων φορέων παροχής υπηρεσιών στον τελικό χρήστη στο συγκεκριμένο τερματικό σημείο του δικτύου.

Ο έλεγχος των μέσων πρόσβασης μπορεί να συνεπάγεται κυριότητα ή έλεγχο του φυσικού (καλωδιακού ή ασύρματου) συνδέσμου προς τον τελικό χρήστη ή/και τη δυνατότητα αλλαγής ή απόσυρσης του εθνικού αριθμού ή αριθμών που απαιτούνται για την πρόσβαση στο τερματικό σημείο του δικτύου ενός τελικού χρήστη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΓΙΑ ΦΩΝΗΤΙΚΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ

(άρθρο 5 παράγραφος 3)

Ως υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας νοούνται οι υποχρεώσεις οι οποίες επιβάλλονται σε έναν οργανισμό από ένα κράτος μέλος και οι οποίες αφορούν την παροχή δικτύου και υπηρεσίας στο σύνολο καθορισμένης γεωγραφικής περιοχής, συμπεριλαμβανομένων —όπου αυτό είναι αναγκαίο— μέσω τιμών σε μια γεωγραφική περιοχή για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας.

Το κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ του καθαρού κόστους λειτουργίας ενός οργανισμού με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας και λειτουργίας χωρίς υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας.

Αυτό ισχύει είτε το δίκτυο σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος πλήρως ανεπτυγμένο είτε υφίσταται ακόμα ανάπτυξη και επέκταση.

Ο υπολογισμός βασίζεται στο κόστος που οφείλεται στα ακόλουθα:

i) στοιχεία των καθορισμένων υπηρεσιών οι οποίες παρέχονται μόνο με ζημία ή παρέχονται υπό συνθήκες κόστους οι οποίες δεν εμπίπτουν στα συνήθη εμπορικά πρότυπα.

Η κατηγορία αυτή μπορεί να περιλαμβάνει στοιχεία υπηρεσιών, όπως πρόσβαση σε τηλεφωνικές υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, παροχή ορισμένων δημόσιων τηλεφώνων επί πληρωμή, παροχή ορισμένων υπηρεσιών ή εξοπλισμού για άτομα με ειδικές ανάγκες, κ.λπ.

ii) ειδικούς τελικούς χρήστες ή ομάδες τελικών χρηστών οι οποίοι, λόγω του κόστους παροχής του συγκεκριμένου δικτύου και υπηρεσίας, των παραγόμενων εσόδων και της τυχόν γεωγραφικής στάθμισης των τιμών που επιβάλλονται από το κράτος μέλος, μπορούν να εξυπηρετούνται μόνο με ζημία ή υπό συνθήκες κόστους που δεν εμπίπτουν στα συνήθη εμπορικά πρότυπα.

Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει τους τελικούς χρήστες ή ομάδες τελικών χρηστών, οι οποίοι δεν θα εξυπηρετούντο από εμπορικό φορέα εκμετάλλευσης ο οποίος δεν έχει υποχρέωση να παρέχει καθολική υπηρεσία.

Σε ακραίες περιοχές με επεκτεινόμενα δίκτυα, ο υπολογισμός του κόστους θα πρέπει να βασίζεται στο επιπλέον κόστος εξυπηρέτησης των τελικών χρηστών ή ομάδων χρηστών τους οποίους ένας φορέας εκμετάλλευσης που εφαρμόζει τις συνήθεις εμπορικές αρχές ανταγωνιστικού περιβάλλοντος θα επέλεγε να μην εξυπηρετεί.

Κατά τον υπολογισμό του καθαρού κόστους πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα. Το κόστος και τα έσοδα θα πρέπει να είναι προβλεπόμενα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΩΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

(άρθρο 7 παράγραφος 3)

Ως τέλη διασύνδεσης νοούνται τα πραγματικά τέλη που πρέπει να καταβάλλουν τα διασυνδεδεμένα μέρη.

Ως δομή τιμολόγησης νοούνται οι ευρείες κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται τα τέλη διασύνδεσης, όπως π.χ.

- τα τέλη που καλύπτουν την αρχική εγκατάσταση της φυσικής διασύνδεσης και τα οποία βασίζονται στο κόστος για την παροχή της ζητούμενης ειδικής διασύνδεσης (π.χ. ειδικός εξοπλισμός και πόροι, δοκιμή συμβατότητας),
- τα τέλη μίσθωσης καλύπτουν τη συνεχή χρήση του εξοπλισμού και των πόρων (συντήρηση της σύνδεσης κ.λπ.),
- τα μεταβλητά τέλη για βοηθητικές και συμπληρωματικές υπηρεσίες (π.χ. πρόσβαση σε υπηρεσίες τηλεφωνικού καταλόγου, παροχή βοήθειας από τηλεφωνητή, συλλογή δεδομένων, χρέωση, τιμολόγηση, μεταγόμενες και προηγμένες υπηρεσίες, κ.λπ.),
- τα τέλη χρήσεως για τη μεταφορά της κίνησης από και προς το διασυνδεδεμένο δίκτυο (π.χ. κόστος μεταγωγής και μετάδοσης). Τα τέλη χρήσεως μπορεί να βασίζονται σε υπολογισμό ανά λεπτό ή/και στην απαιτούμενη πρόσθετη δυναμικότητα δικτύου.

Ως στοιχεία τιμολόγησης νοούνται οι επιμέρους τιμές που ορίζονται για κάθε στοιχείο ή διευκόλυνση του δικτύου που παρέχεται στο διασυνδεδεμένο μέρος.

Οι τιμές και τα τέλη διασύνδεσης πρέπει να τηρούν την αρχή του προανατολισμού προς το κόστος και την αρχή της διαφάνειας, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2.

Τα τέλη διασύνδεσης μπορεί να περιλαμβάνουν, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, εύλογο μερίδιο του από κοινού αναλαμβανόμενου και του κοινού κόστους που προκύπτουν κατά την παροχή ισότιμης πρόσβασης και φορητότητας αριθμού, καθώς και του κόστους διασφάλισης βασικών απαιτήσεων (διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου, ασφάλεια του δικτύου σε περιπτώσεις καταστάσεως έκτακτης ανάγκης, διαλειτουργικότητα υπηρεσιών και προστασία των δεδομένων).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

(άρθρο 7, παράγραφος 5)

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 5, το σύστημα κοστολόγησης πρέπει να τεκμηριώνεται λεπτομερώς ο κατάλογος που ακολουθεί περιέχει, ενδεικτικά, ορισμένα στοιχεία που είναι δυνατόν να περιληφθούν στο σύστημα κοστολόγησης.

Ο σκοπός της δημοσίευσης των πληροφοριών αυτών είναι να εξασφαλίζεται διαφάνεια κατά τον υπολογισμό των τελών διασύνδεσης, ώστε άλλοι παράγοντες της αγοράς να είναι σε θέση να βεβαιώνονται ότι τα τέλη έχουν υπολογιστεί κατά τρόπο δίκαιο και ορθό.

Ο στόχος αυτός πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την εθνική ρυθμιστική αρχή και τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς κατά τον προσδιορισμό του επιπέδου λεπτομερείας των δημοσιευόμενων πληροφοριών.

Ο κατωτέρω κατάλογος αναφέρει τα στοιχεία τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στις δημοσιευόμενες πληροφορίες.

1. Το χρησιμοποιούμενο τυποποιημένο κόστος

Π.χ., πλήρως κατανεμημένο κόστος, μακροπρόθεσμο μέσο επαυξητικό κόστος, περιθωριακό κόστος, κόστος λόγω αυτοδυναμίας, άμεσα ενσωματωμένο κόστος, κ.λπ.

συμπεριλαμβανομένης της ή των χρησιμοποιούμενων θάσεων κόστους,

δηλαδή ιστορικό κόστος (βασιζόμενο σε πραγματικές δαπάνες για εξοπλισμό και συστήματα) ή προβλεπόμενο κόστος (βασιζόμενο σε υπολογιζόμενο κόστος αντικατάστασης εξοπλισμού ή συστημάτων).

2. Τα στοιχεία κόστους που περιλαμβάνονται στην τιμολόγηση της διασύνδεσης

Προσδιορισμός όλων των επιμέρους στοιχείων κόστους, τα οποία από κοινού αποτελούν το τέλος διασύνδεσης, συμπεριλαμβανομένου του κέρδους.

3. Οι βαθμοί και οι μέθοδοι κατανομής του κόστους, ιδίως η αντιμετώπιση από κοινού αναλαμβανόμενου και κοινού κόστους

Λεπτομέρειες του βαθμού στον οποίο αναλύεται το άμεσο κόστος και ο βαθμός και η μέθοδος μέσω των οποίων το από κοινού αναλαμβανόμενο και το κοινό κόστος περιλαμβάνονται στα τέλη διασύνδεσης.

4. Λογιστικές συμβάσεις

Δηλαδή οι λογιστικές συμβάσεις που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση κόστους που καλύπτει:

- το χρονοδιάγραμμα απόσβεσης μεγάλων κατηγοριών παγίων στοιχείων ενεργητικού (π.χ. οικόπεδα, κτίρια, εξοπλισμός, κ.λπ.),
- την αντιμετώπιση, από πλευράς εσόδων έναντι κόστους κεφαλαίου, άλλων μεγάλων στοιχείων δαπάνης (π.χ. λογισμικό και συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, έρευνα και ανάπτυξη, ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, άμεσες και έμμεσες κατασκευές, επισκευές και συντήρηση, χρηματοπιστωτικά τέλη, κ.λπ.)

Οι πληροφορίες σχετικά με τα συστήματα κοστολόγησης, που προσδιορίζονται στο παρόν παράρτημα, μπορούν να τροποποιούνται με τη διαδικασία του άρθρου 19.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΑΤΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

(άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2)

Μέρος 1

Το κατώτατο όριο ετήσιου κύκλου εργασιών των τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 είναι πενήντα εκατομμύρια (50 εκατομμύρια Ecu) Ecu.

Μέρος 2

Το κατώτατο όριο ετήσιου κύκλου εργασιών των τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 είναι είκοσι εκατομμύρια (20 εκατομμύρια Ecu) Ecu.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

(άρθρο 9 παράγραφος 2)

Μέρος 1*Τομείς για τους οποίους η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να προκαθορίζει όρους*

- α) Διαδικασία επίλυσης διαφορών.
- β) Απαιτήσεις δημοσίευσης των συμφωνιών διασύνδεσης και πρόσβασης σε αυτές καθώς και άλλα καθήκοντα περιοδικής δημοσίευσης.
- γ) Απαιτήσεις σχετικά με την παροχή ίσης πρόσβασης και φορητότητας του αριθμού.
- δ) Απαιτήσεις σχετικά με την από κοινού χρήση διευκολύνσεων, συμπεριλαμβανομένης της συνεγκατάστασης.
- ε) Απαιτήσεις σχετικά με τη διασφάλιση της διατήρησης των βασικών απαιτήσεων.
- στ) Απαιτήσεις σχετικά με την εκχώρηση και χρήση των δυνατοτήτων αριθμοδότησης (συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε υπηρεσίες τηλεφωνικού καταλόγου, υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης και πανευρωπαϊκούς αριθμούς).
- ζ) Απαιτήσεις που αφορούν τη διατήρηση της διατεματικής ποιότητας της υπηρεσίας.
- η) Ενδεχομένως, καθορισμός του διαχωρισμένου τμήματος του τέλους διασύνδεσης το οποίο αποτελεί εισφορά στο καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας.

Μέρος 2*Άλλα θέματα των οποίων πρέπει να ενθαρρύνεται η κάλυψη από συμφωνίες διασύνδεσης*

- α) Περιγραφή των υπηρεσιών διασύνδεσης που πρέπει να παρέχονται.
  - β) Όροι πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών χρέωσης.
  - γ) Θέσεις των σημείων διασύνδεσης.
  - δ) Τεχνικά πρότυπα διασύνδεσης.
  - ε) Δοκιμές διαλειτουργικότητας.
  - στ) Μέτρα συμμόρφωσης προς τις βασικές απαιτήσεις.
  - ζ) Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.
  - η) Ορισμός και περιορισμός της ευθύνης και της αποζημίωσης.
  - θ) Ορισμός των τελών διασύνδεσης και της χρονικής τους εξέλιξης.
  - ι) Διαδικασία επίλυσης διαφορών μεταξύ μερών πριν από την αίτηση παρεμβάσεων της εθνικής ρυθμιστικής αρχής.
  - ια) Διάρκεια και αναδιαπραγμάτευση συμφωνιών.
  - ιβ) Διαδικασίες στην περίπτωση προτεινομένων αλλαγών στο δίκτυο ή στις προσφερόμενες υπηρεσίες ενός των συμβαλλομένων.
  - ιγ) Επίτευξη ίσης πρόσβασης.
  - ιδ) Δυνατότητα από κοινού χρήσης εγκαταστάσεων.
  - ιε) Πρόσβαση σε βοηθητικές, συμπληρωματικές και προηγμένες υπηρεσίες.
  - ιστ) Διαχείριση κινήσεως και δικτύου.
  - ιζ) Διατήρηση και ποιότητα των υπηρεσιών διασύνδεσης.
  - ιη) Εμπιστευτικότητα των μη δημόσιων τμημάτων και συμφωνιών.
  - ιθ) Κατάρτιση του προσωπικού.
-